

PROGRAM FMF 2012, 18.-22. junij 2012

18.-22. 6.
2012
FESTIVAL
MIGRANTSKA
FILMA

Predfestivalna uvodna projekcija

Četrtek, 7. junij 2012

Slovenska kinoteka

21.00

Solidarnost, Nika Autor, Slovenija, 2012, dokumentarni film, 5 min.

V deželi medvedov, Nika Autor, Slovenija, 2012, 72 min, dokumentarni film, slovenski podnapisi.

»Kaj je delovni dan? Kolikšen je čas, v katerem sme kapital trošiti delovno silo, katere dnevno vrednost plača? Do katere meje preko tistega delovnega časa, ki je potreben za reprodukcijo same delovne sile, se sme podaljšati delovni dan? Kakor smo videli, odgovarja na ta vprašanja kapital: delovni dan šteje dnevno celih 24 ur, razen nekaj malo ur za počitek, brez katerih bi bila delovna sila absolutno nesposobna, da bi se ponovno lotila dela. Samo po sebi umljivo je predvsem, da delavec vse svoje žive dni ni nič drugega ko delovna sila in da je zato ves njegov razpoložljivi čas po naravi in zakonih delovni čas, da pripada torej samo povečevanju kapitala. Čas za telesni in duhovni razvoj, za izvrševanje družbenih funkcij, za družabnost, za svobodno dejavnost telesnih in umstvenih sil, celo za nedeljski počitek – bodisi tudi v deželi pobožnih praznovalcev sobote – same norčije! Toda v svoji brezmejni, slepi sli, v svoji volkodlaški lakoti po presežnem delu, drvi kapital ne le preko moralnih, temveč tudi preko čisto fizičnih skrajnih mej delovnega dneva. Uzurpira čas za rast, za razvoj in zdravje telesa. Nasilno jemlje čas za konsumiranje svežega zraka in sončnih žarkov.« Karl Marx
Projekcija v prisotnosti avtorice in akterjev filma.

Ponedeljek, 18. junij 2012

Kinodvor

19.00

Otvoritev festivala, nagovor Tereze Novak, izvršne direktorice Slovenske filantropije, Urške Hartman, v.d. direktorice Zavoda Voluntariat in Jamesa Hampsona, direktorja British Council.

19.10

Svobodni svet (It's a Free World ...), Ken Loach, Velika Britanija, 2007, igrani film, 96 min.

Film Svobodni svet je film z napako, a zato nič manj sijajen in izredno aktualen izdelek režiserja Kena Loacha. Njegova »napaka« se skriva v dejstvu, da je tema, ki jo obravnava – izkoriščanje nedokumentiranih delavcev migrantov iz vzhodnoevropskih držav s strani zaslužkarjev na Zahodu – preveč obsežna, da bi z njo lahko opravil v vsega 90 minutah trajanja filma. Prav tako bi od Loachovega filma pričakovali, da bo Svobodni svet upodobil na nekoliko manj konvencionalen, v žanrske spone ukleščen način. A pozor: režiser v filmu – socialni drami, ki se prelevi v kriminalko in nazaj – res pove ogromno, a Svobodni svet vendarle deluje kot dovršen primer zgoščene, napete filmske naracije. Filmu je nedvomno v prid odlična igra glavnih igralk, Juliet Ellis v vlogi *Rose* ter Kierston Wareing v vlogi *Angie*. Spoznamo ju kot sodelavki (in prijateljici) pri zaposlitveni agenciji, ki se skozi film poslovno osamosvojita in obenem osebno čedalje bolj razhajata, saj se Rose ne more sprijazniti z Angienimi čedalje bolj neusmiljenimi prijemi pri izkoriščanju migrantskih delavcev.

Loachev namen je podati surov, realističen portret vseprisotnega, a običajno prikritega elementa v realnosti evropskega prostora. Kot je zanj značilno, se tudi tokrat postavi na stran tistega, ki je v podrejenem, neenakopravnem položaju; Rose in Angie poosebljata dve strani iste realnosti in Loach ne pusti nobenih dvomov o tem, na kateri strani stoji sam. V eni izmed ključnih scen filma svoje stališče – prek lika Angienega očeta, »staremodnega« predstavnik delavskega razreda, ko je ta še poznal besedi *solidarnost* in *pravičnost* – tudi nedvoumno razgrne pred gledalca: oče ne izbira besed, ko obsodi hčerino stremuško ravnanje in s tem današnji brezobziren izkoriščevalski odnos, ki prežema današnjo družbo v funkciji sebične, neskončne sle po dobičku.

Kavarna Kinodvora

20.50

Okrogla miza na temo *izkoriščanja migrantov*. Na okrogli mizi bodo sodelovali: Goran Lukič (Zveza svobodnih sindikatov Slovenije), Nina Obran (društvo Ključ) in dr. Vasja Badalič. Pogovor bo moderirala Kristina Božič.

Slovenska kinoteka

21.45

Vsi drugi se imenujejo Ali (Angst essen Seele auf), R. W. Fassbinder, ZRN, 1973, igrani film, 93 min, slovenski podnapisi.

Siva metropola, začetek sedemdesetih, »zlata leta« ekonomskih migracij v Zvezno republiko Nemčijo. Emmi (Brigitte Mira), šestdesetletna vdova in poklicna snažilka, nekega deževnega večera po naključju zaide v »gastarbajtarski« lokal in se zaplete v strastno romanco z Maročanom Alijem (El Hedi Ben Salem). Aliju je v resnici sicer ime drugače, vendar v Nemčiji vse druge delavce iz njegove dežele imenujejo Ali. Ljubezenska idila kmalu naleti na brutalno in, zdi se, nepremostljivo nasprotovanje okolice. Emmi prestaja mučno šikaniranje sodelavk, sosed in ostalih someščanov; ogorčeni so zlasti (sicer že odrasli in odseljeni) otroci zaljubljene vdove. Bolj kot dejstvo, da je Ali mnogo mlajši od Emmi, jih moti njegovo poreklo in socialni položaj gastarbajterja. S filmom *Vsi drugi se imenujejo Ali* se Fassbinder na najbolj nazoren način pokloni svojemu velikemu vzorniku Douglasu Sirku, saj gre za skoraj dobesedno priredbo Sirkove klasike *Vse, kar dovoli nebo*. Fassbinderjev presežek nato tiči v križanju tradicionalnih konvencij hollywoodske melodrame z modernistično estetiko in umeščenostjo na skrajni družbeni rob, kjer solidarnost med ponižanimi in deklasiranimi ni samoumeven romantičen mit, pač pa težko izborjena vrednota in praksa. Morda najbolj znamenit in priljubljen Fassbinderjev film vseh časov.

Torek, 19. junij 2012

Slovenska kinoteka

17.00

Uvoz-izvoz (Import-Export), Ulrich Seidl, Avstrija/Francija/Nemčija, 2007, igrani film, 135 min, slovenski podnapisi.

Dve zgodbi v mrzli sivi zimi. Prva o ukrajinski medicinski sestri Olgi, ki si od življenja želi več ter se odloči zapustiti svojo družino in državo. Odpotuje v Avstrijo, kjer se zaposli kot čistilka v bolnišnici za starostnike. Druga zgodba spremlja mladega Avstrijca Paula, brezposelnega in zadolženega varnostnika, ki ga očim vzame s seboj v Ukrajino nameščat igralne avtomate. Olga in Paul prihajata iz različnih okolij, a se spopadata s podobnimi težavami: prizadevata si verjeti vase in si osmisliti svoje življenje. Narodnostne meje so v filmu zabrisane, pomen imajo predvsem socialne in eksistencialne.

Film se dogaja med vzhodom in zahodom nove Evrope (Ukrajino in Avstrijo) ter obravnava življenje in umiranje, zmagovalce in poražence, moč in nemoč; izmišljeno in resnično pa obravnava kot človeški konstrukt.

Atrij ZRC

19.30

Okrogla miza na temo *ženskih migracij*, na kateri bodo sodelovali: dr. Milica Antić Gaber (Filozofska fakulteta), dr. Mirjam Milharčič Hladnik (Inštitut za slovensko izseljenstvo in migracije) in Boštjan Vernik Šetinc, zagovornik načela enakosti. Pogovor bo moderirala Neja Šmid.

20.30

Medkulturni dogodek: nastop gvinejskega glasbenika Sekouja Kouyate, Igorja Leonardija in Damirja Mazreka.

21.15

Žoga (Balonul), Sergiu Ciorescu, Moldavija, 2011, 17 min, igrani film, angleški podnapisi.

Starši so odšli za delom v tujino in mlado dekle mora samo skrbeti za ostarelega in bolnega dedka. Kljub vsem težavam in skušnjavam, da bi zapustila domovino, se odloči ostati.

Orfilia-Utihni! (Orfilia–Cállate!), Guadalupe Arango Ramos, Španija, 2011, eksperimentalni film, 6 min.

V določenih okoliščinah in kontekstih zunanji svet posameznika sili v molk in izbriše njegovo družbeno vlogo in glas. Zato ker je drugačen – ker je migrant, ker imajo ljudje o njem predsodke. Ti predsodki ocenjujejo njegov način govora, oblačenja, življenja, način njegovega *bitja* ... Z drugimi besedami – družba ga izbriše zaradi njegove migrantske identitete. S tem bremenom na svojih ramenih Orfilia postane disfonična – razvije motnjo glasu, zaradi katere ostane nema. Ko ostane brez glasu, se posveti opazovanju in analizi sovražnega sveta, ki jo je utišal. Vse dokler končno ne zbere moči in premaga ovire in uide svoji osamljenosti, strahovom in frustracijam.

Vsaka situacija ima svoje skrajnosti in omejitve. Tudi Orfilia se odloči in se zateče k lastnim, notranjim močem ter ponovno spregovori.

Galerija Škuc

22.00

Kaplje (Stropi), Victor Răileanu, Romunija, 2011, igrani film, 12 min, angleški podnapisi.

Oče in sin se še zadnjič srečata, preden bo slednji z družino emigriral v Evropo. In ostanejo le kaplje naših življenj.

365, Ana Fratnik & Andrej Zavašnik, Slovenija, 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

V filmu 365 spoznamo Manjo, ki je na pragu največje avanture svojega življenja. Zapušča Slovenijo, dom, ustaljen vsakdan, prijatelje in svojega fanta, h kateremu se je ravnokar preselila. Odpravlja se v neznano deželo novim delovnim izkušnjam naproti. Spremljamo jo zadnje dni pred odhodom.

Od radnika do aktivista - za bolji život, Anja Kuhar & Klemen Krek, Slovenija 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

Ob sesutju slovenskega gradbeništva so se tuji delavci znašli v še večji stiski. V nebo vpijoče krivice, ki niso odmevale daleč, so rodile oddajo Viza za budućnost, ki jo je pod okrilje svoje frekvence vzel ljubljanski Radio Študent. Oddaja ponuja družbeno marginalizirani skupini varen manevrski prostor za izpostavljanje svojih problemov v upanju, da bodo dosegli čim širši krog in vsaj delno pomagali spremeniti stanje v gradbeništvu. Film je dokument časa o oddaji, ki služi kot sredstvo opolnomočenja in iz delavcev ustvarja aktiviste.

Čez kopno, čez morje – v svobodo ne ozirajoč se na plimo (Across land, Across Sea – Into Freedom whatever the Tide), Harkjoon Lee & Dongkyun Ko & Hein S. Seok, 2011, dokumentarni film, 52 min, angleška sinhronizacija.

Songgook in Sueryun sta novoporočeni par iz Severne Koreje, ki je uspel prebegniti na jug. Tako kot ostali izmed približno 20.000 prebežnikov iz Severne Koreje, ki so si oziroma si prizadevajo na novo zgraditi življenje v Južni Koreji, poskušata organizirati prebeg preostalih članov njunih družin in jih tako popeljati s seboj v svobodo. Ta fenomen so poimenovali "verižni pobeg".

Člani njunih družin so ju kontaktirali s prošnjo za pomoč pri prebegu s severnega dela polotoka.

Songgook tvega lastno življenje, ko se poda na nevarno pot do reke Tumen, ki predstavlja mejo med Kitajsko in Severno Korejo. Načrtuje smel pobeg: družino želi na čolnu pretihotapiti na jug. Tovrstni poskusi so zaradi izredne nevarnosti zelo redki. Ta je prvi med njimi, ki je bil posnet.

Sreda, 20. junij 2012

Mestni muzej

18.00

Ob svetovnem dnevu beguncev in 20. obletnici Slovenske filantropije uvodni nagovor njene predsednice prim. Anice Mikuš Kos.

18.10

Oči in ušesa boga – videonadzor Sudana, Tomo Križnar & Maja Weiss, Slovenija, 2012, dokumentarni film, 95 min, slovenski podnapisi.

Film Oči in ušesa boga – videonadzor Sudana je dokumentarno pričevanje publicista in aktivista Toma Križnarja iz let 1979–2012 o skritem iztrebljenju afriških staroselcev na območjih, bogatih z naravnimi viri v Sudanu: v Nubskih gorah, Darfurju, Abjeiu in ob Modrem Nilu. To je osebni zapis, kaj lahko naredi posameznik s somišljeniki in prijatelji, ki še verjamejo v moč aktivnega angažmaja in se ne vdajo komformizmu. Film je pričevanje o moči kamer, ki so lahko močnejše orožje od kalašnikov, in o posnetkih, ki služijo tožilstvu na Mednarodnem sodišču v Haagu kot dokaz o genocidu nad ljudstvi v Sudanu. Film pripoveduje, kako trpinčeni Sudanci s pomočjo kamer, računalnikov in satelitskih modemov ščitijo svoja življenja in sami postanejo pričevalci svojega gorja. Ko pozabljeni od svetovne politike, medijev, humanitarnih organizacij s pomočjo posnetkov prosijo za pomoč naš »civilizirani« svet. Dokumentarec Oči in ušesa boga – videonadzor Sudana je tudi pričevanje o rojstvu neodvisnosti Južnega Sudana, ki je z odcepitvijo od Sudana povzročilo nove vojne med strateškimi interesi svetovnih velesil in obeh Sudanov.

Tomo Križnar, Suleiman Jamous, humanitarni koordinator upornikov v Darfurju, in Klemen Mihelič, ustanovitelj humanitarne organizacije Hope, so na vojnih območjih v Nubskih gorah, ob Modrem Nilu in v Darfurju v letih 2009–2012 prostovoljcem razdelili več kot štiristo kamer. Film Oči in ušesa boga – videonadzor Sudana prikazuje učinek te pobude.

19.50

Javljanje Toma Križnarja z mejnega območja med Sudanom in Južnim Sudanom. Okrogla miza na temo *vloge Evrope pri humanitarni pomoči in zaščiti beguncev*, na kateri bodo sodelovali: režiserka Maja Weiss, Mihela Zupančič (Direktorat evropske komisije za človekoljubno pomoč), prim. Anica Mikuš Kos (Slovenska filantropija) in Ibrahim Nouhoum. Pogovor bo moderirala dr. Neža Kogovšek Šalamon.

Letni oder Gale hale AKC Metelkova mesto

22.00

Sredozemlje (Mediterraneo), Francesca Fini, Italija, 2011, animirani film, 8 min.

Nastanek videa je delno navdihnila tako imenovana tragedija iz Portopala, ki se je zgodila leta 1996 ob obali Sicilije. Čoln poln migrantov se je potopil skupaj z 283 potniki. V naslednjih dneh so se trupla zapletala v ribiške mreže ribičev iz Portopala. Vanje so se lovila kot tuni in bila nato odvržena nazaj v morje. Ribiči so se bali policijske preiskave, zaplembe ladij ter zaprtja ribolovnega območja. In tako se je nadaljevalo lovljenje in metanje trupel nazaj v morje, grozljivo skrivnost pa je razkrila šele peščica zavzetih novinarjev. Ta strašen dogodek je pri nastajanju videa služil le kot začetna točka za intimno popotovanje, v katerem ni bilo prostora za obtoževanja in razvijanje različnih teorij.

Jack, Balkan in jaz (Jack, the Balkans and I), Sergej Kreso, Nizozemska, 2008, dokumentarni film, 68 min, angleški podnapisi.

Jack Roskam, kongoleško-belgijski pop zvezdnik, se v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja preseli v Jugoslavijo in se pridruži lokalni rock skupini Galija, v kateri s svojim izgledom izstopa. Ob izbruhu vojne v Jugoslaviji je njegov pacifizem postavljen na preizkušnjo, na koncu pa ga je prisiljen postaviti na stran in se na hrvaški strani boriti v kruti vojni.

Četrtek, 21. junij 2012

Kinodvor – Mala dvorana

18.15

365, Ana Fratnik & Andrej Zavašnik, Slovenija, 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

V filmu 365 spoznamo Manjo, ki je na pragu največje avanture njenega življenja. Zapušča Slovenijo, dom, ustaljen vsakdan, prijatelje in svojega fanta, h kateremu se je ravnokar preselila. Odpravlja se v neznano deželo novim delovnim izkušnjam naproti. Spremljamo jo zadnje dni pred odhodom.

Od radnika do aktivista - za bolji život, Anja Kuhar & Klemen Krek, Slovenija 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

Ob sesutju slovenskega gradbeništva so se tuji delavci znašli v še večji stiski. V nebo vpijoče krivice, ki niso odmevale daleč, so rodile oddajo Viza za budućnost, ki jo je pod okrilje svoje frekvence vzel ljubljanski Radio Študent. Oddaja ponuja družbeno marginalizirani skupini varen manevrski prostor za izpostavljanje svojih problemov v upanju, da bodo dosegli čim širši krog in vsaj delno pomagali spremeniti stanje v gradbeništvu. Film je dokument časa o oddaji, ki služi kot sredstvo opolnomočenja in iz delavcev ustvarja aktiviste.

Jin Hao za dober dan (Jin Hao za dobar dan), Srđan Srđanov, Srbija, 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

Kitajska skupnost, ki je v Novem sadu in Vojvodini vse številčnejša, še naprej živi v nekakšni prostovoljni osami. Izven svojega delovnega okolja, slikovitih prodajal z ljudskim imenom »kitajske trgovine«, za svoje someščane ostajajo skorajda nevidni. Film obravnava življenje prodajalcev v enem izmed tovrstnih trgovskih centrov in njihove odnose z lokalnim prebivalstvom.

Banatski trikotnik (Banatski trougao), Daniel Toader & Anica Stojanović, Srbija, 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

Vse intenzivnejši razvoj urbanih okolij vodi k množičnim migracijam ljudi s podeželja v mesta. Na podeželju ostajajo velike, prazne hiše, pozabljene stvari in zapuščeni ljudje. Film prek osebnih izpovedi štirih žensk in podob zapuščenih predelov Banata prikazuje življenje na podeželju po odselitvi nekdanjih prebivalcev.

Delovni čas (Radno vrijeme), Veronika Bauer, Hrvaška, 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

V iskanju podobe prekernosti film problematizira njeno nevidnost. Vzpostavlja kontrast med zvočno izpovedjo prekerne delavke in podobami žensk v javnem, urbanem prostoru. Resnične in negotove pogoje dela in življenja primerja s pacificiranimi, izpr

aznjenimi podobami v reklamnih oglasih; fragmentiranost prekernega vsakdana poskuša projicirati na navidez depolitiziran javni prostor.

Jaz sem nihče (I'm nobody), Barbara Matejčić & Nina Urumov, Hrvaška, 2012, dokumentarni film, angleški podnapisi.

Če bi morali zapustiti svoj dom, da bi si rešili življenje, kaj bi vzeli s seboj? Oni poznajo odgovor. Izgubili so vse. Počutijo se ničvredne, medtem ko drugi odločajo o njihovi prihodnosti. Oni so prosilci za azil v državi, ki ne mara tujcev.

Kavarna Kinodvora

Projekciji filmov sledi pogovor z avtorji filmov in njihovimi mentorji. Pogovor bo moderiral režiser Sergej Kreso.

Galerija Škuc

21.00

Medkulturni večer ob druženju in pokušini slovenske hrane in pijače.

21.30

Zapustiti dom (Leaving Home), Alessio Rutigliano, Italija, 2012, eksperimentalni film, 3 min. Film se osredotoča na migriranje. Dejanje migriranja uhaja upodobitvi: iniciacijsko potovanje, ki povezuje afriške nevidne migrante, njihovo odisejada po morju, in italijansko »diasporo«, najboljše skupinsko migriranje sodobnega časa. Zaradi njegove mitopoetske narave ga lahko priključimo le seriji ritualnih potez, bledeči spomini vtisnjeni na film, pri čemer »gibljive slike« predstavljajo prej beg kot obstojno upodobitev.

Kompozicije v odhodu (Compositions in Departure), Vincent Goudreau & Javier Martinez, ZDA, 2010, eksperimentalni dokumentarni film, 34 min, angleški podnapisi.

Film stke v povezano celoto zgodbe treh oseb iz treh celin: ena med njimi je po lastni volji zapustila svoj dom (Kitajska), druga se sooča z nezmožnostjo odhoda (Gana), tretja si ni želela zapustiti svojega doma, a je bila v to prisiljena, potem ko je ostala sama, zapuščena (Mehika). Raziskuje razseljenost, arhitekturo in koncept doma kot metaforo za posameznikovo iskanje svojega prostora pod soncem, pri tem pa tkanino, migracije ter imperializem uporabi kot analogijo vzorcem človeškega vedenja. Film predstavlja prostor, ki si ga delimo vsi ljudje, in ki temelji na vsem skupnih, človeških izkušnjah.

Nevidni (The invisibles), Pieter De Vos & Svetozar Petrović & Vuk Sadić, Slovenija, 2011, dokumentarni film, 10 min, angleški podnapisi.

Slovenija je gospodarsko najbolj napredna med državami bivše Jugoslavije. Po razpadu skupne države se je na tisoče delavcev iz ostalih republik bivše države podalo v Slovenijo z upanjem na boljše življenje. V Sloveniji pa so bili izkoriščeni in potisnjeni v životarjenje v neznosnih življenjskih pogojih. Se lahko združijo v boju za svoje pravice?

Dublinska past (Dublin's Trap), Bryan Carter, Belgija, 2011, dokumentarni film, 51 min, angleški podnapisi.

Skozi zgodbo afganistanskega prosilca za azil, ki je dosegel zgodovinsko zmago na Evropskem sodišču za človekove pravice, film na novo osvetli posledice migracijskih politik v s krizo prizadeti Grčiji. Dublinska past da politikom, intelektualcem, aktivistom, migrantom in ekstremistom enako možnost, da izrazijo svoje mnenje. Na tak način predstavi, kako strogi ukrepi v kombinaciji z neomajnim priseljenskim pritiskom širijo rasno nestrpnost, spodbujajo nacionalizem ter ustvarjajo razmere humanitarne krize na zunanjih mejah Evropske unije.

Nesorazmeren mehanizem vračanja migrantov znotraj Evropske Unije znan kot "Dublin II" še dodatno prispeva k slabšanju nevdržne situacije.

Petek, 22. junij 2012

Kinodvor

17.00

Življenje potem – 4 zgodbe o mučenju (Jälki elämässä – 4 tarinaa kidutuksesta), Mervi Junkkonen, Finska, 2011, dokumentarni film, 58 min, angleški podnapisi.

Filmska pripoved o štirih moških, ki jih srečamo na Finskem, razkrije štiri zgodbe o neprekinjenem trpljenju. Serge, Musa, Kebi in Hector prihajajo iz različnih koncev sveta, ki jih povezuje ena skupna, mračna poteza – vojno nasilje v eni svojih najbrutalnejših oblik: mučenju. Štirje moški, žrtve fizičnega in psihičnega nasilja v svojih nekdanjih domovinah, se s travmami preteklosti in negotove prihodnosti soočajo tudi v novem domu, ki naj bi jim nudil varno pribežališče. Jim bo tu uspelo pozdraviti rane in se otresti demonov preteklosti? Bodo končno lahko zaživel novo, svobodno, človeka dostojno življenje? Bodo njihovi nekdanji mučitelji odgovarjali za svoje zločine? Nenazadnje – so v novi domovini sploh dobrodošli? Skozi vizualno dovršene posnetke nemirnih, bežečih kadrov film razkrije bolečino, ranljivost in negotovost protagonistov, ki jih poleg posledic zločinskega nasilja vendarle povezuje tudi upanje na lepšo prihodnost.

Zgodbe posameznikov odstirajo podobo sveta, v katerem živimo. Film Življenje potem – 4 zgodbe o mučenju nas opozarja, da živimo v svetu, ki ni imun pred nasiljem in teptanjem posameznikovih (osnovnih) pravic in dostojanstva. To je svet, v katerem se moramo odločno zavzeti za zaščito tistih, ki jim usoda ni bila tako naklonjena kot nam. Pa čeprav nas prepogosto slepi občutek, da prihajajo iz nekega drugega sveta.

Pred Škucem (v primeru dežja v Galeriji Škuc)

19.00

Medkulturni dogodek v sodelovanju z Zavodom Global in društvom Baobab: Pripovedi sveta in afriški pevski zbor Sankofa ter afriška pogostitev.

21.00

Sredozemlje (Mediterraneo), Francesca Fini, Italija, 2011, animirani film, 8 min.

Nastanek videa je delno navdihnila tako imenovana tragedija iz Portopala, ki se je zgodila leta 1996 ob obali Sicilije. Čoln poln migrantov se je potopil skupaj z 283 potniki. V naslednjih dneh so se trupla zapletala v ribiške mreže ribičev iz Portopala. Vanje so se lovila kot tuni in bila nato odvržena nazaj v morje. Ribiči so se bali policijske preiskave, zaplembe ladij ter zaprtja ribolovnega območja. In tako se je nadaljevalo lovljenje in metanje trupel nazaj v morje, grozljivo skrivnost pa je razkrila šele peščica zavzetih novinarjev. Ta strašen dogodek je pri nastajanju videa služil le kot začetna točka za intimno popotovanje, v katerem ni bilo prostora za obtoževanja in razvijanje različnih teorij.

Ni me tu (I am Not Here), Paulo Couto, Francija & Portugalska, 2011, dokumentarni film, 7 min, angleški podnapisi.

"Kar me določa je dejstvo, da sem se rodil v dveh državah, dva ali trije jeziki in več kulturnih tradicij. Bi bil bolj avtentičen, če bi zavrgel del samega sebe?" Amin Maalouf.

Zasidrani (Atracados), Filipe Afonso, Portugalska, 2012, igrani eksperimentalni film, 10 min, angleški podnapisi.

Dva fanta se v pristanišču pogovarjata o odhodu od doma, iz mesta. Občutek jima pravi, da ne moreta živeti izven domačega okolja. A ko se enemu obudi spomin na sanje, v katerih hodita v morju, se drugi opogumi in prevzame pobudo.

Nevidni (The Invisibles), Nisha Duggal, Velika Britanija, 2012, animirani/art film, 4 min.

Peter Bossman, dobrodošel, Simon Intihar, Slovenija, 2011, dokumentarni film, 15 min, slovenski podnapisi.

Film prikaže zgodbo o prvem temnopoltem županu v vzhodni Evropi, Petru Bossmanu.

Ko smo se vsi srečali (When we all met), Ezra Wube, Etiopija, 2009, eksperimentalni animirani film, 4 min.

Animirani film temelji na avtoričini osebni izkušnji srečanja z družinskimi člani po večletnem obdobju ločenosti. Prizori so skonstruirani, nato dekonstruirani, zlepljeni v kolaž in nato znova razbiti. S tem postopkom avtorica ohranja stik s preteklostjo, medtem ko se pomika v prihodnost.

Letni oder Gale hale AKC Metelkova mesto

22.00

Nevidni (The Invisibles), Nisha Duggal, Velika Britanija, 2012, animirani/art film, 4 min.

Mouss in Hakim, preverjeno poreklo (Mouss et Hakim, Origines Contrôlées), Samia Chala, Francija, 2011, dokumentarni film, 52 min, slovenski podnapisi.

Mouss in Hakim, vokalista francoske skupine Zebda, sta se podala v zanimiv eksperiment: ustvarila sta novo skupino in nov festival poimenovan Zaščiten poimenovanje porekla, katerih cilj je na novo preigrati in posodobiti glasbo generacije njunih staršev alžirskih korenin. Z glasbo širšemu občinstvu predstavita svoje kulturno izročilo in z njim delita univerzalne vrednote.

Glasbenika iz Toulousa sta uspela tam, kjer je mnogim politikom, intelektualcem in umetnikom spodletelo: z glasbo sta dosegla, da so ljudje spoznali in začeli uživati v kulturi njunih staršev, pripadnikov prve generacije priseljencev. Ob Moussu in Hakimu priseljevanje ne vidimo več kot "problem".

Naslove filmov smo organizatorji prevedli izključno za potrebe Festivala migrantskega filma.

Več informacij o festivalu najdete na: www.fmf-slovenija.si.

Udeležba na dogodkih je brezplačna, ker pa je število mest omejeno, vas prosimo, da svojo prisotnost potrdite na e-naslov fmf2012@filantropija.org ali na tel. št. 051 654 726.

Organizatorji festivala si pridržujemo pravico do spremembe programa.

VOLONTARIAT
SCI SLOVENIA